

Sofia's zoontje wordt geslagen op de kleuterschool

'MAG HIJ TERUGMEPPEN?'

Sofia (33) schrikt als ze hoort dat haar vijfjarige zoontje Lars regelmatig door klasgenootjes wordt geschopt en geslagen. Moet ze Lars aanraden om maar eens flink terug te meppen, of is er een andere oplossing?

Mijn vijfjarige zoon Lars houdt van klimmen, rennen en hard schreeuwen, en dat alles het liefst met heel veel vriendjes om zich heen. Hij is een echte wildebras. Toch heeft hij ook een zachte en rustige kant. Met zijn kleine nichtje is hij bijvoorbeeld heel voorzichtig en in vreemde situaties kijkt hij eerst de kat uit de boom. Zo ook toen hij voor het eerst op de kleuterschool kwam. Mijn hart brak bijna in tweeën toen ik hem langzaam het lokaal in zag schuifelen. Gelukkig ontfermde de juf zich over hem. Toen ik wegging en nog even door het raam naar binnen keek, zag ik dat hij samen met een meisje een boekje aan het doorbladeren was.

Zijn oudere zus vond school vanaf dag één geweldig, maar Lars had niet altijd zin om te gaan. Dat verbaasde me. Mijn man Albert en ik dachten dat school misschien gewoon veel energie vergde. Tot Lars eens een opmerking maakte over andere kinderen. Kinderen die niet zo lief tegen hem waren geweest.

"Daan schopte me, want ik gaf de bal niet", zei hij tussen neus en lippen door. Ik besloot ervoor te gaan zitten en trok hem bij me op schoot.

"Dat is gemeen!" zei ik. "Want schoppen mag niet, dat weet iedereen." Ik keek hem vragend aan. "Of weet niet iedereen dat?"

Lars schudde zijn hoofd. "Rox schopt mij ook wel eens. En Teddy heeft mij geslagen. Hier." Hij wees met zijn vinger naar zijn neus.

Ik kreeg een vervelend gevoel in mijn buik en werd ook meteen een beetje boos. Dat probeerde ik niet te laten merken en ik vroeg rustig door. Hoe

vaak het dan gebeurde, en waarom. Of de juf er iets aan deed en ga zo maar door. Ik probeerde zo veel mogelijk te weten te komen, tot Lars er klaar mee was en met zijn Kapla wilde spelen.

Ik bleef met een rotgevoel zitten. Lars had inderdaad weleens blauwe plekken, maar ik had er geen moment bij stilgestaan dat die misschien wel veroorzaakt waren door kinderen uit de klas. Dat mijn zoon bewust en expres geschopt en geslagen werd. Ik werd er gewoon misselijk van. Arme jongen.

Etterbakken

Die avond begon ik erover tegen Albert. "Lars zegt dat hij wordt geslagen door een paar jongens in de klas. Hij zei zelfs dat ze hem een keer mee hadden gesleurd naar een hoekje en hem toen geschopt hebben."

Albert kneep zijn ogen samen. "En wie zijn die etterbakken dan wel?"

"Rox, Teddy en Daan", antwoordde ik. "En Lars heeft het tegen de juf gezegd, maar die heeft er volgens hem niets aan gedaan."

"Ik zal wel met Lars praten", zei Albert resoluut. "Van mij mag hij ook wat klappen uitdelen en hard ook. Dan is het meteen afgelopen. Hij hoeft niet over zich heen te laten lopen."

Dat laatste was ik zeker met hem eens, maar toch vond ik terugslaan geen oplossing. "Wij leren hem juist dat je niet mag slaan", zei ik. "Ik vind het belangrijk dat hij weet dat geweld niets oplost. Ik ga wel op school praten."

Dat deed ik meteen de volgende dag. Tussen de middag parkeerde ik Lars aan de watertafel op de

gang en zelf ging ik op een ministoeltje tegenover de juf zitten. Ik vertelde haar wat ik van Lars had gehoord. Onbewogen hoorde ze me aan. "Tja", zei ze bedachtzaam, toen ik klaar was met mijn verhaal. "Als ik zoiets zie, grijp ik natuurlijk in. Maar ik moet zeggen dat ik die drie jongens de laatste tijd juist best rustig vind. En jongens zijn van nature wild. Maar, geen zorgen, ik zal er beter op letten."

'Ik vind slaan en schoppen echt fout, maar zie eigenlijk ook geen andere oplossing...'

Ik vond haar reactie eigenlijk nogal magertjes en veel vertrouwen had ik er niet in. Later die avond sneden Albert en ik het onderwerp nog eens aan bij Lars, op een luchtige manier. We adviseerden hem om zo veel mogelijk uit de buurt te blijven van die drie jongens. "Ga maar gewoon met andere kindjes spelen en doe maar net alsof zij er niet zijn", zei ik. "En als je weer eens wordt geschopt of geslagen, meteen naar de juf!" Ik zag dat Albert op zijn lip beet en weet zeker dat hij zijn zoon liever een ander advies wilde geven. Maar dat deed hij niet.

Twijfel

Dit alles is inmiddels ruim twee weken geleden. Ik heb Lars natuurlijk scherp in de gaten gehouden en er is niets veranderd. Mijn zoon wordt nog steeds geschopt en geslagen. Het is de afgelopen weken alweer twee keer gebeurd.

"Wat heeft de juf gedaan?" vroeg ik hem beide keren. Daar kon Lars geen duidelijk antwoord op geven en ook de juf deed wat vaag toen ik verhaal ging halen. Ik had het idee dat het haar eigenlijk niet zo veel kon schelen.

"Terugslaan!" zegt Albert nog steeds. "Hij moet gewoon een keer terugslaan!" En ik moet eerlijk zeggen dat ik eigenlijk ook geen andere oplossing meer weet. Ik vind slaan en schoppen echt fout, maar mijn kind hoeft zich toch ook niet op zijn kop te laten zitten? ■